

کارگردانی به سبک تارانتینو

رازهای بصری داستان گویی پرمخاطره

کریستوفر کینورتی
عطیه اخویان طهرانی

فهرست

- مقدمه ۱۱
- چگونه از این کتاب استفاده کنیم؟ ۱۵
- بخش اول ۱۷
- تنش فزاینده: حرام‌زاده‌های لعنتی
- بخش دوم ۳۷
- تعارض زیرکانه: جکی براون
- بخش سوم ۴۵
- پیش‌بینی: حرام‌زاده‌های لعنتی
- بخش چهارم ۵۵
- تنش غیرقابل تحمل: حرام‌زاده‌های لعنتی
- بخش پنجم ۶۵
- با کم‌ترین برش: جنگوی از بند رسته
- بخش ششم ۷۱
- خشونت قریب الوقوع: جنگوی از بند رسته

بخش هفتم ۸۳

سقوط حساب شده: بیل را بکش، جلد اول

بخش هشتم ۹۵

ساختارشکنی: داستان عامه‌پسند

بخش نهم ۱۰۷

تحت کنترل گرفتن فضا: داستان عامه‌پسند

بخش دهم ۱۲۱

گفت‌وگوهای گروهی: بیل را بکش، جلد دوم

بخش یازدهم ۱۳۱

از دست دادن کنترل: سگ‌های سگدانی

کلام آخر ۱۴۳

درباره‌ی نویسنده ۱۴۵

فهرست فیلم‌ها ۱۴۷

نام‌نامه ۱۴۹

سکانس آغازین این فیلم شاهکاری از تنش فزاینده است که با ترکیبی ساده از چند نما به دست آمده است.

در اکثر فیلم‌ها، نمای معرف تحت یک زاویه‌ی خاص و غیرتخت گرفته می‌شود، اما نمای آغازین این فیلم، تخت و مستقیم از پهلو گرفته شده تا شبیه تصویر یک کتاب مصور به نظر آید.

دورنمایی از یک خانه، مردی با تبر، لباس‌های شسته شده آویزان روی طناب و جاده‌ای در کنار کادر که همگی به خوبی نشان می‌دهند که در یک روستا هستیم. همه این جزئیات برای صحنه‌ی بعدی حیاتی هستند.

نماهای معرف باید حاوی اطلاعاتی بیش از معرفی مکانی که داستان در آن اتفاق می‌افتد باشند. این نماها حال و هوای کلی کار را مشخص می‌کنند و دارای جزئیات مهمی هستند که در طول سکانس به آن‌ها نیاز خواهیم داشت.

در نمای بعدی **دنیس منوشه** را با تبری به دست می بینیم که تصویرش از زاویه پایین گرفته شده است. به این ترتیب تمرکز ما بیش تر از روستا و موضوعات اطراف، روی منوشه قرار می گیرد.

آن چه در این نما اهمیت دارد این است که **کنده چوب** و خانه مجدداً به ما نشان داده می شود تا تأکید شود هنوز در همان مکان هستیم.

شخصیتتان را با پوشاندن بخشی از جزئیات صحنه آشکار کنید، اما آن قدر جزئیات باقی بگذارید که بیننده بداند شخصیت در کجا قرار گرفته است.

این نما به نمایی برش زده می شود که در آن زن جوانی لباس های شسته شده را آویزان می کند، و وقتی که از دور صدای موتور وسیله نقلیه ای را می شنود، ملافه را کنار می زند تا نزدیک شدن نازی ها دیده شود. در این لحظه، فوکوس به سرعت از ملافه شسته شده به نازی ها که از دور نزدیک می شوند تغییر می کند.

وقتی شما چیزی را برای نشان دادن سوژه حرکت می دهید، با تغییر فوکوس سریع می توانید روی آن تأکید بیش تری کنید.

این دلهره آور است. چون تصویری ترسناک جایگزین تصویری خانوادگی می شود. نازی ها از دور به آرامی نزدیک می شوند؛ یعنی بدون این که تحرک زیادی دیده باشیم، به ما می گوید که قرار است صحنه پر تنش ببینیم.

نزدیک شدن آرام دشمن خبر از افزایش تنش صحنه می دهد و دشمن را قدرتمند و خونسرد نشان می دهد.

در نمای بعدی عکس العمل منوشه نشان داده می شود و می بینیم که تبر در هوا معلق مانده است و دیگر ادامه حرکت آن و فرود آمدنش روی کنده را نمی بینیم. به دلیل نمای رو به بالا، تبر به خوبی مقابل آسمان نشان داده می شود.

برای نشان دادن عکس العمل احساسی یک شخصیت، وی را در حال انجام کاری فیزیکی یا بصری نشان دهید.